

ft1t

Fes-te-la Teva

Butlletí trimestral
INSTITUT EL CAIRAT
Desembre 2010

Coordinació Revista:

Mònica Soler

- Nabila Belganou
- Núria Borrell
- Ignasi Expòsito
- María González
- David Gutiérrez
- Andrea León
- Miguel Molina
- Rodrigo Montañés
- Sara Muñiz
- Marta Negre
- Enya Oller
- Pol Pacheco
- Daya Palma
- Sole Pérez
- Lydia Rey
- Marta Rodríguez
- Sonia Sánchez
- Karen Serrano

Coordinació Fotografia :

Magda Canals

- Oriol Pardo
- Pol Mateo
- Manel Àlex Garcia
- Carlos del Pino
- Maria Moya
- Mireia López
- Alba Muñoz
- Dana Alarcón
- Marta Felez
- Ana Belmonte

CRONICAIRAT

- Editorial
- L'alumnat de batxillerat
- Excursió a Montserrat
- La castanyada
- Gust i Passió per investigar

ESTIL XXI

- Moda i tendències 2010

CALI2COPI

- Entrevistes a l'alumnat nou

OBRE'T D'ORELLES

- Entrevista a NiNg1
- Ens visita un trobador

REMENANT LLETRES

- Joan Maragall; un elogi al poeta de la vida
- Des del meu cel

PARLANT AMB:

- L'Agustina

NO+PROFES

- Sopa de lletres
- Frases cèlebres

DIGUES LA TEVA

- Què fem a l'hora del pati
- Intercanvi amb holandesos
- Campus Ítaca

BONES FESTES
nadal 2010

El claustre de professors,
el personal no docent i l'associació de mares i pares de
l'Institut El Cairat, us desitgem
Bon Nadal i Felici Any Nou

El dijous 11 de novembre es presentà a Sant Feliu de Llobregat la col·lecció “Coneix...”, dirigida per la professora del nostre centre Joana Llordella. A més, un dels números, concretament el núm. 1, compta també com a autora dels materials didàctics, a la professora de Ciències Socials del nostre centre, Carme Solsona.

La col·lecció dels llibres amb els materials didàctics “Coneix...” és una iniciativa del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, que té un precedent en el treball que es realitzà amb el projecte *Descobrim el Baix Llobregat*, que arribà a treure quatre números.

Amb la publicació del primer volum, el qual està dedicat a la Guerra del Francès, s'inicià un projecte on tindran cabuda tots aquells temes relacionats amb la comarca, amb un objectiu central, facilitar un material al professorat i a l'alumnat que els ajudi a treballar el coneixement i la comprensió de l'entorn més pròxim, la comarca.

La col·lecció *Coneix...* combina el tasca de l'especialista, de l'investigador o investigadora –en aquests exemplars, la Conxita Solans, El Ferran Climent i El Josep Maria Mata i Perelló–, i el de l'expert o experta en educació, com és en aquest cas, els de les professores Carme Solsona i Yolanda Eito. Els materials didàctics estan concatenats amb el material del treball monogràfic.

D'aquesta manera es pot utilitzar el material, tant per a incrementar i difondre el coneixement del patrimoni de la comarca, com per a treballar-lo a classe amb l'alumnat.

Aprofitant la commemoració històrica del Bicentenari de la Guerra del Francès, el CECBLL pensà que aquest era un tema interessant per apropar el professorat i l'alumnat al coneixement de la nostra història, ja que permetia fer un treball que inclogués la majoria de poblacions de la nostra comarca i que, a més, interessés als nois i noies.

També aprofitant el treball que el CECBLL està realitzant amb un grup d'experts en geologia, es pensà que seria interessant la confecció del volum “Coneix... la Geologia des del Baix Llobregat”.

En aquest moment ja s'està treballant en el tercer volum, amb un tema sobre la variació lingüística de la comarca, i s'ha iniciat el quart, un volum sobre la gastronomia i les festes al Baix Llobregat. Felicitacions als autors i autores.

L'ALUMNAT DE LITERATURA CATALANA DE SEGON DE BATXILLERAT I EL MENJAR ARMENI

Els nois i les noies de 2n de batxillerat que realitzen la matèria de Literatura catalana han realitzat un treball aprofundit sobre l'obra de Maria Àngels Anglada, "El quadern d'Aram".

La novel·la, publicada l'any 1997, explica, a través de les veus d'Aram, el noi protagonista, i de la seva mare Maryk conservades en un quadern, la deportació i l'assassinat de milers d'armenis de Turquia, des de la Mar Negra a Cilícia. Els fets van tenir lloc al país caucàsic des de finals del segle XIX fins a l'any 1919, però sobretot entre 1915 i 1916. A causa d'una malaltia d'Aram i una prometença que fa la seva mare de pelegrinar fins al monestir de Narek, si el noi es cura, Aram i la seva mare escapen de la mort, que arriba sense pietat, quan el govern turc decideix eliminar el poble armeni.

La novel·la explica el recorregut vital de mare i fill, amb la pena al seu dedins, un viatge iniciàtic que fa que Aram perdi de cop la pell de nen. Un periple per la mar Mediterrània, comparable al que va fer Ulisses, al que va fer Enees, al que han fet milers d'homes de tots els temps que han d'escapar dels seus països d'origen i cercar terres més hospitalàries; recordem l'èxode dels jueus, i les pasteres plenes que arriben a les costes d'Andalusia o Canàries, encara avui.

Aprofitant la lectura del llibre, l'alumnat ha fet petites recerques sobre el poble armeni, la seva història, la llengua i molts altres aspectes; a més, com heu pogut veure a la petita exposició del racó de lectura de la primera planta, també treballaren la seva gastronomia, que encara que era força limitada a la lectura, per raons evidents, els permeté aprendre a fer-ne algunes receptes tradicionals.

Potser una de les receptes que més els agradà de preparar, i menjar, fou el Khachapuri, una mena de pasta de full amb formatge i el matsun (una mena d'amanida de iogurt). El més complicat, però molt agraït, fou el pa. Un pa que els acompanya durant l'èxode pel desert i en molts casos els salvà de la mort.

FES UN PAS ENDAVANT I PARTICIPA-HI. T'ESPEREM!

Un curs més hem començat l'activitat "Gust i passió per investigar". En aquesta 6a edició hi ha un considerable nombre d'alumnes de 1r, 2n i 3r d'ESO que han engegat projectes d'investigació

a més a més de l'alumnat de 4t i 2n de batxillerat. Animem a tots i totes a participar ja que volem celebrar els 10 anys de la nostra la participació en l'Exporecerca Jove.

Premi Cirit per a Ana Peña Díaz

La Comissió Executiva d'Ajuts de Recerca ha resolt la convocatòria dels **Premis Recerca Jove**, els nous premis CIRIT per fomentar l'esperit científic. Dels 71 premis concedits a treballs de recerca, un és a una alumna del INS El Cairat: **Ana Peña Díaz**, pel seu treball "Pèrdua d'intensitat acústica d'algunes sales d'Esparreguera", tutoritzat per Josep M. Closa. El lliurament de premis és el dia 18 de desembre de 2010. L'Anna va participar el curs passat amb aquest treball en el Fòrum de TR de Martorell. La Comissió Executiva d'Ajuts de Recerca ha resolt la convocatòria dels **Premis Recerca Jove**, els nous premis CIRIT per fomentar l'esperit científic. Dels 71 premis concedits a treballs de

recerca, un és a una alumna del INS El Cairat: **Ana Peña Díaz**, pel seu treball "Pèrdua d'intensitat acústica d'algunes sales d'Esparreguera", tutoritzat per Josep M. Closa. El lliurament de premis és el dia 18 de desembre de 2010. L'Anna va participar el curs passat amb aquest treball en el Fòrum de TR de Martorell.

TU POTS ESCOLLIR COM VOLS QUE T'ESTIMIN

Dos alumnes de l'institut El Cairat han estat guardonats en el Concurs per l'eradicació de la violència masclista

El caràcter social i estructural en què es basa l'anomenada violència de gènere, comporta que s'hagi de treballar per a la seva eliminació també des de l'institut; és per això que enguany, des de Ràdio Escairats, des de la revista *Fes-te-la teva* i des del Departament de Llengua i literatura catalana hem treballat per aconseguir eradicar la violència contra les dones.

Dins de les activitats programades, i per commemorar el dia internacional per a la no violència contra les dones, tots els nois i noies del nostre centre han realitzat un escrit que servís com a reflexió sobre aquest tema.

Dos d'aquests escrits han estat guardonats en el *Concurs per l'eradicació de la violència masclista* convocat per la [Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere](#) i el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació; concurs creat amb la finalitat de **promoure les relacions igualitàries i no masclistes**.

Aquest certamen pretén **sensibilitzar tota la joventut** i fomentar la seva **capacitat creativa**, per tal de convertir-los, no només en receptors, sinó també en portaveus.

L'acte de lliurament de premis fou el divendres, 19 de novembre a la La Sala de l'Espai Francesca Bonnemaison. L'Oriol González Motlló, de 1r de batxillerat, obtingué el primer premi amb l'escrit "Maltractament encobert", i l'obra "Tant de bo fos un malson...", de l'Elena Fernandez Cabrera, de 2n de batxillerat, va ser guardonada amb el segon premi literari de la categoria de 16 a 19 anys. L'Oriol va rebre com a premi un ordinador portàtil, i l'Helena una magnífica càmera fotogràfica.

A l'acte de lliurament de premis hi assistiren les professores de l'alumnat guardonat, Joana Llordella i Sagrari Fernández, acompanyades de la família d'aquests. Fou un acte força emotiu en el qual gaudiren de la música i dansa realitzada pels joves de diversos instituts.

La Castanyada Una tradició amb arrels molt profundes a la nostra nació

La castanyada és una tradició que es remunta a temps molt remots dins de la nostra cultura. Se celebra per tradició el dia de Tots Sants, en el qual les castanyeres s'apleguen a les places i carrers per a tal de vendre les castanyes torrades del Montseny. També se solen prendre moniatos (unes hortalisses) i panellets (pastissos amb fruits secs o altres condiments), a més del moscatell, un vi molt dolç.

El seu origen és una tradició cristiana celebrada a la vigília del dia de Tot Sants, en la qual els campaners havien de passar tota la nit fent sonar els pesats instruments metàl·lics per

a mantenir a ratlla els mals esperits. Com és ben fàcil d'imaginar, aquesta àrdua tasca era molt extenuant per als fidels que la desenvolupaven, així que tota la família, per solidaritat, cuinava aquests plats per tal que els donessin les energies necessàries amb la finalitat d'aguantar tota la nit espantant les males presències i mantenir els bons esperits, els dels difunts i els Sants, presents en una diada tan assenyalada.

En els últims temps, i com és inevitable en aquesta a l'actualitat, on les noves tecnologies posen a l'a-bast cultura de tot el món, aquesta celebració ha tendit a unir-se amb la celebrada pels saxons, coneguda com a "Halloween" procedent de "Hollow's evening" o "Hollow's eve", que en la seva traducció té un significat molt semblant a la celebració que realitzem a les nostres terres. Amb això, molta mainada tendeix a

celebrar el Halloween, ja que és visualment més atractiva que la castanyada, però en moltes llars, a institucions i escoles catalanes se segueix celebrant sense interrupció aquesta celebració,

encara que manqui del sentit que tenia abans.

Adrià González, 1r de Batx. A

EXCURSIÓ A MONTSERRAT

El dia 18 d'octubre els grups de 1r A i B d'ESO vam anar a Montserrat. Ens vam trobar a les 8 del matí l'aparcament de darrera de l'Institut, tots estàvem molt il·lusionats perquè era la nostra primera sortida de l'Institut. Feia molt fred però es veia que el dia seria molt clar. L'autocar ens va portar fins al poble de Collbató i allà vam començar a caminar. Pujàrem pel camí vell o de les Bateriaes. Just quan començà el camí el Jaume Soldevila (el nostre professor d'educació física) ens va explicar per què es deia així i ens va donar unes quantes normes a seguir. Ens acompanyaven també l'Eva Mailló (tutora de 1r B) i l'Anna Feixas (tutora de 1r A). A mitja pujada vam parar a esmorzar. Era un lloc molt bonic, una mica més amunt d'una gran taca blanca que abans hi havia pintada a la paret de pedra i que alguna persona havia convertit en la bandera de Catalunya. Ara aquesta senyera està ratllada. El paisatge era molt bonic i podíem veure Esparreguera, Collbató, El Bruc, Can Rial... Vam poder gaudir del paisatge però ja estàvem cansats i només acabàvem de començar. Ens esperàven algunes caigudes, rialles i també molt cansament!

Vam continuar el camí però el Jaume (el professor) es va saltar el trencall que havíem d'agafar i va continuar pel camí de les bateries. Així és que vam fer el camí a l'inrevés de com l'havíem de fer.

En una de les parades per a reagrupar-nos, com que el dia era tan clar, vam veure el mar, un vaixell (només era un petit punt sobre l'aigua), la desembocadura del riu Llobregat i la Torre de Collserola. Pel camí vam menjar unes fruites de color vermell que per a mi eren molt bones. Eren cireretes d'arboç (en castellà la planta es diu *madroño*).

Vam continuar pujant i pujant fins arribar a la zona del Funicular de St Joan on hi ha un petit museu que se'n diu "Aula de Natura". Hi vam entrar però la visita va ser molt curta. Hi vam poder veure coses ininteressants. Hi havia llegendes de Montserrat, els noms de les formes de

Montserrat: *la Mòmia, la Trompa de l'elefant, la Prenyada*, etc Explicacions sobre els animals i les plantes de Montserrat i altres coses.

Després vam continuar pujant per unes escales molt estretes que semblava que no s'acabaven mai, fins que vam arribar sobre l'ermita de St Onofre i St. Joan on ens van parar a dinar. Abans de marxar d'aquí, ens vam trobar un noi xinès que ens va fer una fotografia i ens va dir que la penjaria al Facebook.

Van començar la baixada i el camí es va fer més complicat, era estret i passàvem per llocs on la roca era nua i rellescàvem molt. Alguns queien perquè les pedres rellescaven, uns altres perquè no miraven per on anaven, d'altres s'espantaven...

Finalment vam arribar a Collbató. Estàvem molt cansats, ens feien mal els peus i les cames i ens tremolaven! Quan vam veure la font de la plaça de Collbató tots vam anar a fer cua corrents per poder omplir les cantimplors i va arribar l'autocar, ens van alegrar que arribés, teníem ganes de seure! Ens ho vam passar bé. L'excursió va ser una mica dura però vam riure i ens ho vam passar bé!

Basat en la redacció de Noemí Serrano i amb moltes aportacions de diversos companys de classe.

SORTIDA AL TNC

El passats dies 1, 3 i 9 de desembre, els alumnes de primer, segon i tercer d'ESO de l'Institut El Cairat vam anar a veure una obra de teatre molt original al Teatre Nacional de Catalunya anomenada SGAG de la companyia Vol-Ras.

Aquesta obra parlava de l'aigua, de la seva importància com a element essencial i imprescindible per a la vida i les activitats humanes. Explicava, també, com utilitzem l'aigua per al nostre oci, la diversió, la gastronomia i la cultura.

Aquesta obra ens ha demostrat, una vegada més, que les coses més properes i quotidianes són les que més ens fan riure, per això vam sortir tots contents i satisfets del teatre després de veure l'obra.

Ariadna Torrado 1r B

MODA I TENDÈNCIES 2010/2011

Durant aquest estiu, s'han estat portant els vestits, samarretes, mitges i faldilles amb estampats florejats de tota mena de colors, i depenent del color de l'estampat, amb sabates, sandàlies romanes o botins negres o marrons.

S'està portant molt l'estil de mariner; samarretes i vestits a ratlles, jaquetes marineres amb botons; també es conjunten molt bé amb les sabates Oxford.

Els pantalons i faldilles altes, per sobre de la cintura, es porten molt, normalment acompanyades d'un cinturó marró. Les samarretes acostumen a ser llises, o de ratlles, depenent del pantaló o faldilla, estampat o no.

SABATES

Les **sabates Oxford** es portaven fa anys i ara s'han tornat a posar de moda, tota mena de roba i sabates "antigues" s'estan tornant a portar. No són unes sabates que agradin a tothom, és un gust bastant especial. El que porta la gent normalment per arreglar més són botes o botins.

COMPLEMENTS

Els cinturons son un complement que cada cop es posa tant en el pantaló, com en les faldilles, camises... Es porta tant per comoditat com per estilitzar.

Les bosses es porten molt grans, i bastant petites, normalment marrons o colors foscos.

MODA CASUAL

La moda senzilla, per cada dia, són texans apretats o *leggings*, i samarretes bàsiques, o amb algun estampat. Es pot conjuntar amb tota mena de sabates, botes o vambes.

L'ALUMNAT NOU A L'INSTITUT

Hem decidit fer una sèrie d'entrevistes a l'alumnat nou que ha vingut a l'INS El Cairat.

Alain Soto Ros / 1r A

1. Com és que vas voler o haver de venir a aquest poble?

Perquè el meu pare tenia la casa i el treball aquí (ACE). Vivia a Martorell

i actualment visc a la urbanització de Can Rial.

2. Et sents ben acollit/da?

Sí, en general sí, tant pels companys com pel professorat.

3. Per què vas decidir venir a aquest institut?

Perquè m'agradava més aquest, i a part me n'havien parlat molt bé.

4. Has fet amistats?

Sí, tant amb nens com amb nenes.

5. El fet de venir a viure aquí té a veure amb el teu futur?

Sí, el meu pare treballa a ACE i jo vull continuar amb el treball, entre d'altres coses.

6. Explica'ns la diferència entre la teva antiga escola i el Cairat.

L'any passat quan vaig arribar, anava al Pau Vila, i ara hi ha molta diferència de l'institut a l'escola. Aquí hi ha moltíssima més gent i els estudis són molt més complicats.

7. Quins plans de futur (treball, batxillerat, cicles formatius..) tens pensats?

Vull estudiar tecnologia.

8. Penses quedar-te a viure a aquest poble o tens alguna raó per la qual hagis de marxar d'aquí?

No tinc cap raó per la qual hagi de marxar d'aquí; m'agrada aquest poble.

9. Tens complicacions amb l'idioma que es parla a l'institut?

Amb el castellà no tinc cap problema "ni oral, ni escrit", en canvi amb el català tinc més problemes. El meu pare em fa repàs de matemàtiques, ètica, català,...

10. Tens algun germà o familiar més al centre?

Al centre no, però tinc dos germans: un que té una setmana i l'altre catorze mesos.

Evelyn da Silva Amaral 5è A

1. Com és que vas voler o haver de venir a aquest poble?

Perquè la meva mare hi viu i hi treballa.

2. Et sents ben acollit/da?

Sí, però no parlo amb tothom perquè encara tinc problemes amb l'idioma.

3. Per què vas decidir venir a aquest institut?

Perquè està més a prop de casa meva i m'han parlat bé de la educació d'aquest centre. Me'l va recomanar la meva doctora.

4. Has fet amistats?

Sí, he fet més amigues que amics, ja que amb els nois encara no m'hi relaciono gaire.

5. El fet de viure aquí té a veure amb el teu futur?

Sí, perquè en aquest país l'educació és millor que a Brasil.

6. Explica'ns la diferència entre el teu antic institut i el Cairat.
L'educació és millor aquí, a Brasil hi ha més assignatures, però menys complicades.

7. Quins plans de futur (treball, batxillerat, cicles formatius..) tens pensats?

Tinc pensat estudiar Medicina, encara que no sé per quina especialitat anar-me'n.

8. Penses quedar-te a viure a aquest poble o tens alguna raó per la qual hagis de marxar d'aquí?

M'agradaria quedar-me aquí per acabar els meus estudis i poder tenir un bon treball.

9. Tens complicacions amb l'idioma que es parla a l'institut?

Sí, la veritat és que el català em costa una miqueta. Al meu antic institut vaig fer crèdits variables de castellà però m'esforço a parlar-lo ja que és un idioma que m'agrada molt.

10. Tens algun germà o familiar al centre?

Sí. La meva germana Ellen, de quinze anys.

Ellen Kelly Da Silva Amaral 4tC

1. Com és que vas voler o haver de venir a aquest poble?

Perquè aquí va venir a viure la meva mare

2. Et sents ben acollit/da?

Sí.

3. Per què vas decidir venir a aquest institut?

Perquè aquest està més a prop de casa meva.

4. Has fet amistats?

Crec que sí. Em costa integrar-me una mica i relacionar-me.

OBRE'T D'ORELLES

FEET

ENTREVISTA A NING1

NiNg1 és un jove mc"cantant de rap" Esparraguerí, si vols saber més sobre aquest personatge ara pots llegir aquesta entrevista.

(per a més informació, pots buscar a <http://www.myspace.com/ning1wsl>)

- D'on ve El teu "nom" NiNg1?
Pensava quin nom d'artista posar-me i mentre pensava em deia "no se me ocorre NINGUNO" i vaig dir "ninguno" sona original i segur que ningú l'utilitza i me'l vaig adjudicar. També vaig pensar que quedaria més personal si l'escrivia amb les dues n's en majúscula i el número 1 al final.

-Vas estudiar al Cairat? Digue'm quin rècord en tens.
Em sembla un centre que a part d'alguns inconvenients ensenyen força bé i et saben preparar adequadament per a la selectivitat i la universitat.

-Recordes la primera cançó de rap que vas escoltar?
No.

-Què és per a tu el rap i per què el vas escollir?
Una manera d'expressar-me i de viure, com qualsevol altra. Jo no vaig triar el rap, va sorgir.

-Quant temps portes amb la música?

Des del 1999.

- Quina de les teves cançons prefereixes?

No en tinc de preferida. N'hi ha algunes que m'agraden més i d'altres menys, però no en tinc cap que digui aquesta és la que més m'agrada.

- Què t'influencia a l'hora de pendre decisions?

La mateixa vida, la música, els llibres, els diaris, el cinema, les revistes, els amics, la família, etc.

-Tens planejats nous concerts?
Un el 30 d'octubre de moment.

-Tens nous projectes?
Alguna que altra col·laboració. També estic escrivint lletres noves.

- Què pensen els teus pares de la teva música?

Els hi agrada alguna cançó meua, però perquè sóc jo. Realment no els agrada el rap. Pel que fa a altres músiques, coincideixo en alguns gustos amb el meu pare.

-Creus que avança el hip hop?
Si i no. Mentre creix en afició, nombre d'artistes, projecció, publicacions, mitjans... baixa en la qualitat de molts productes (treballs discogràfics que no tenen suficient nivell per sortir al mercat, per exemple), en l'originalitat, l'actitud, etc.

-Tens alguna altra passió a part de la música?

El futbol, llegir, el cinema, la història, etc.

-Actualment, a què et dediques?
Estudio.

ENS VISITA UN TROBADOR

Cultura 27/09/2010

L'ADOLFO OSTA, UN TROBADOR DEL SEGLE XX HA VINGUT A INTRODUIR-NOS EN EL MÀGIC MÓN TROBADORESC I A TRANSMETRE'NS L'ESSÈNCIA D'AQUESTS PERSONATGES AMB LES SEVES PARAULES I LA SEVA ACTUACIÓ EN DIRECTE.

El passat dia 27 de setembre, l'Adolfo Osta ens va visitar a l'INS El Cairat d'Esparreguera per mostrar-nos què és un trobador i explicar-nos resumidament la història d'aquestes figures al llarg del temps.

Va començar situant-nos en el context històric on es van originar, parlant-nos de les característiques de l'Europa dels segles XII - XIII i aquest és un breu resum:

Ens trobem en una Europa fragmentada en moltes parts, devastada i molt primària on l'estructura social existent es basa plenament en el feudalisme. Hi ha, per tant, un model social que anomenem piramidal, on trobem un rei absolut a la cúspide, la noblesa (*bellatores*), els clergues, únics personatges cultes de la població (*oratores*) en la següent, i per últim, constituint la franja més extensa de població, els vassalls (*laboratores*), que treballen les terres del senyor feudal a canvi de protecció. Es tracta d'una època molt violenta de grans revolucions on les condicions

de vida són força precàries i, per tant, sembla increïble que hagi pogut ser tan prolífera culturalment amb una poesia tan excel·lent.

L'Imperi grec i posteriorment el romà, transportaren la música d'Orient fins a Occident i els trobadors, que sabien de música i literatura, començaren a incrementar la producció lírica i a transmetre-la de forma oral. Hi ha constància que han existit al voltant de 350 trobadors i 2500 composicions que nosaltres coneixem gràcies a l'escriptura, tot i que originàriament mai es llegien ni escrivien sinó que simplement es cantaven de forma vulgar. En aquest temps, es va deixar enrere l'anonimat i es van començar a firmar les obres.

OBRE'T D'ORELLES

FEITIT

Entre els trobadors més famosos trobem a Marcabru, Giraut de Bornell, Pierre Vidal, Guilhem de Peitieu i Martin Codax (galaico-portuguès). Les *trobairitz*, o dones trobador, no són molt conegudes ja que no tenim molta informació de la seva vida o producció, però sí que sabem que van existir, tot i que es trobaven molt relegades de la cultura. Quan els homes van haver de marxar a les creuades i molts d'ells van morir, les dones van haver d'agafar les regnes de la literatura i van intervenir -hi-. La majoria dels poemes trobadorescs es troben recollits en els cançoners dels trobadors a la Biblioteca Nacional de França, a París.

L'instrument que acostumava a acompanyar les poesies trobadoresques era el llaüt medieval tot i que els trobadors galaico-portuguesos usaven molt una arpa quasi cèltica. Altres instruments que també feien servir eren una variant del violí, la *fídula*, i la *nickelarpa* (viola de roda i arpa). Es tracta d'instruments que han durat molt de temps ja que varen ser construïts amb fustes de molt bona qualitat i seguint uns passos de fabricació molt estrictes.

L'Adolfo també va explicar-nos les característiques de les composicions dels trobadors:

- Escrites en occità (també hi ha en galaico-portuguès, tot i que a nosaltres només ens han arribat els poemes sense la música).

- Parlen de l'amor, "*fine amor*" o amor cortès, un nou model d'estimació que recorda la relació de vassallatge entre un senyor i el seu súbdit, on el senyor és la dama, i el súbdit el trobador. El *fine amor* segueix els passos següents:
 1. La dama casada (d'entre 12 i 14 anys) mostra indiferència vers el trobador.
 2. S'assegura que el trobador l'estima posant-li proves que ha de superar.
 3. Una mirada corresposta.
 4. El trobador canta a la finestra de la dama.
 5. La dama el deixa entrar al castell.
 6. Si li demostra que és bo, fan l'amor al llit.

OBRE'T D'ORELLES

- Apareix un marit gelós (per l'engany en el matrimoni), uns guaites (que vigilen als amants) i sempre es fa present la por dels enamorats que arribi l'alba (ja que llavors han de separar-se).
- Els trobadors galaico-portuguesos sempre parlen com si fossin dones i la presència del mar té una gran importància en els seus poemes. I és que, en general, la natura era un element molt significatiu en aquella època.

Cal dir que aquesta poesia ha influenciat durant molts anys la literatura que l'ha precedit fins als nostres dies. Tot el que tenim ara és senzillament una evolució del que ja hi havia i per això hem de donar les gràcies a aquesta llavor que va deixar la lírica dels trobadors en la nostra cultura.

Després de tota aquesta interessant explicació, l'Adolfo Osta va delectar-nos amb la interpretació d'algunes cançons trobadoresques en català, castellà, occità i altres llengües europees acompanyat del típic llaüt o d'una guitarra espanyola. Alguns títols són:

La dansa de la mort: tractava de transmetre el tòpic «*carpe diem*». Es canta en tots els idiomes europeus i antigament es ballava el dia de carnestoltes disfressat d'esquelet.

Romance del enamorado y la muerte: els romanços, petites

novel·les sobre un amor dramàtic explicades breument, representaven una important tradició dels trobadors i un bon entreteniment pel públic (eren els nostres llibres o pel·lícules).

Història del comte Raixa (Mallorca): un romanç molt dramàtic amb una finalitat moralitzadora.

Per acabar, he de dir que ha estat una nova experiència molt enriquidora i interessant que ens ha endinsat en altres èpoques i en altres costums i ens ha ensenyat el curiós i bonic món dels trobadors. Ara coneixem l'amor cortès i la part agradable i bonica d'un temps de guerres i malsons on la gent s'entretenia amb una cosa tan senzilla com la poesia.

Montse García

...I continuem amb ESCAIRATS!

REMANENT LLETRES

on guanyà nombrosos premis per les seves obres.

JOAN MARAGALL

*Un elogi al poeta
de la vida*

Modernista, nacionalista, ple de realisme i preocupat per la seva pàtria; aquest era Joan Maragall, poeta del qual aquest any se celebra el centenari de la seva mort, tot destacant la seva importància com a escriptor català.

Joan Maragall neix el 1860 a Barcelona. Enllestí el batxillerat i tot rebutjant la seva incorporació a l'empresa tèxtil familiar, decideix endinsar-se al món de la poesia, tot compaginant-ho amb els seus estudis de Dret.

Una obra plena de canvis

Modernista reconegut, la seva obra va passar per etapes vitalistes i decadentistes successivament, començant pel seu primer poema "l'Oda Infinita", seguida d'un recull de tot el seu treball sota el nom de "Poesia". També en són exemples "Oda a Espanya" (1898), "Visions i Cants" (1900) i "Elogi de la paraula" (1903).

A les etapes decadentistes, va escriure obres com "Enllà", "Haidé" i "Nausica" (1906).

Articles i política

Va estrenar-se com a redactor de diari i revista amb l'article "El Paraguay" (1892). No va voler-se involucrar gaire en assumptes polítics, tot i que va expressar les seves idees polítiques en articles com "Ah! Barcelona", "la Ciutat del Perdó" i "l'Església cremada" als diaris "La veu de Catalunya" i "Diario de Barcelona".

Treballs molt reconeguts

Va presentar-se diverses vegades als Jocs Florals de Barcelona i Badalona,

Un autor Modernista

La seva relació amb el Modernisme va ser molt estreta, ja que va tractar la gran majoria de temes relacionats amb aquest corrent literari. Per exemple, tractava la bellesa perfecta, feia al·lusions als sentits i tenia un gran afany per la musicalitat, oblidant la presència de la natura; tot plegat per fugir de la realitat hostil del moment.

Un record que perdura

En recordança del poeta, s'ha organitzat tot un programa d'activitats ric i divers que inclou actes institucionals, edicions, actes acadèmics, exposicions, rutes literàries, espectacles, lectures, produccions virtuals i audiovisuals, i activitats educatives.

Pel que fa al nostre centre, l'alumnat de 4t d'ESO i de Batxillerat li dedicarem diverses activitats: un programa de ràdio, reportatges i una sortida al TNC.

DES DEL MEU CEL

Quan vaig complir 12 anys va ser quan va començar tota la tragèdia. I és que aquell mateix dia van dir a les notícies que un tsunami atacaria les nostres terres. En sentir-ho, a tothom el cor li palpità més ràpid que mai i l'angoixa era més forta que tota l'alegria del món que els poguessin oferir.

Encara me'n recordo, i ja ha passat temps, de la mirada de la meva àvia i sobretot de les seves paraules, que en sentir-les van fer que una llàgrima transparent i lleugera caigués per la meva galta. Pot ser que jo encara fos petita en aquells moments, tan sols amb dotze anys, però tenia la prou maduresa per entendre el món que ens rodejava i que d'ara endavant, per a mi, ja no seria igual.

Van passar unes hores durant les quals tots el ciutadans, inclosa la meva família, miraven inquiets i sense saber com aprofitar el poc temps que quedava allí a la costa. Fins que va arribar una primera onada, vista de lluny encara petita però a mesura que

s'apropava es feia més gran i potent. Molta gent se'n va anar amb els seus cotxes molt abans que es produís, d'altres ho intentaven en aquells moments, mentre que persones com la meva família no podien marxar de cap manera i es quedaven contemplant aquell immens desastre.

És per aquest motiu que això ho escric des del cel, des del lloc on la naturalesa em va portar, des de la solitud, des de la multitud i sobretot des del lloc on sóc feliç amb la meva família des que ens van donar la notícia que ens va treure la vida.

Ainhoa García Luque

LA SITUACIÓ DEL CATALÀ

Quan veiem la història catalana qualsevol persona pot veure que la seva cultura i parla ha estat sempre

motiu de conflicte. Davant de tots els intents d'unificació d'Espanya (per a més comoditat dels de la capital), sempre ha sorgit un sentiment nacionalista i de defensa de Catalunya perquè és una gran injustícia que se'ns tracti de cultura de segona.

Malgrat totes les dificultats que s'han hagut de superar i totes les reivindicacions fetes, avui en dia seguim en una situació de desavantatge; doncs, la situació de conflicte lingüístic amb el castellà és motiu de discòrdia política i social.

A l'hora de jutjar la llengua, però, no tenen en compte que forma part d'una cultura, i que un llenguatge és la manera de pensar i entendre el món de la gent. En altres paraules, que les llengües siguin diferents implica, també, que les persones pensin diferents i, per tant, que el coneixement estigui lligat a aquesta cultura. La marginació del català és un atemptat greu contra el coneixement i un símbol clar d'ignorància i egoisme per part dels atacants. Se'ns titlla d'independentistes i d'esvalotadors de l'ordre, però no veuen que no som ovelles que se'ns pugui dir qualsevol cosa i a creure. Catalunya és font de cultura i de coneixement i ha estat el motor d'una Espanya sempre endarrerida respecte al món.

Al cap i a la fi, no oblidem que molta gent s'ha sacrificat per aquesta terra, per exemple en les guerres. I ara nosaltres, externs i ignorants de la història catalana, estem deixant perdre tota la nostra cultura amb indiferència a les imposicions espanyoles.

Perquè: justificació d'una explicació

Malgrat: contra les adversitats

Però: contraposició

En altres paraules: explicació alternativa

Per tant: en conseqüència

Al cap i a la fi: acabament

Per exemple: exemplificació

Albert Puente Encinas 2n batxillerat B

PARLANT AMB: Agustina Clos

Nosaltres Hem decidit fer-li l'entrevista a l'Agustina Clos, professora de ciències naturals de 1r i 2n d'ESO perquè es l'últim any que està amb nosaltres a l'institut. Comencem amb les preguntes:

1. Quants anys portes a l'Institut El Cairat?

Hi porto 13 anys comptant aquest

2. Com va ser la teva primera classe?

No me'n recordo gaire però el primer trimestre no m'aclaria amb els nens i m'hi feia un embolic...

3. Què és el que més t'agrada del teu treball?

Els nens i nenes; poder-los ensenyar.

4. Has tingut algun problema amb algun alumne?

Sí però poquets, i a més no tenen gaire importància.

5. Quantes vegades has estat tutora?

Doncs si et dic la veritat gairebé sempre he estat tutora i no m'ha desagradat.

6. Hi ha algun grup d'alumnes que t'hagi marcat més que els altres durant la teva trajectòria professional?

Ui tant!, No me'n recordo exactament del grup però sé que va ser el meu tercer any de docent.

7. A part de les ciències naturals, fas alguna altra classe?

Sí, he fet matemàtiques que estan una mica relacionades amb les ciències.

8. Tens alguna afició?

Sí, m'agrada molt dibuixar, brodar...

9. Com definiries la teva feina?

Una feina en què he estat molt a gust però que necessita molta vocació; T'ha d'agradar.

10. Què faràs quan et jubilis?

No ho tinc pensat, però em buscaré alguna feina per no avorrir-me i, és clar, faré un viatge amb el meu marit.

Agustina, moltes gràcies per la teva col·laboració. Estem segurs que Tots els alumnes que t'hem tingut estem molt contents amb tu, perquè no dubtem que ets una gran persona. Et trobarem molt a faltar!

NO + PROFES!

Sopa de lletres

E	s	q	u	i	q	h	y	s	e	j	r	u	o	b
L	w	i	t	o	r	i	d	b	m	e	r	h	d	a
E	w	a	t	e	r	p	o	l	o	b	a	o	o	s
S	q	u	a	s	h	n	a	g	w	a	c	q	p	q
A	q	v	w	l	a	n	s	r	m	n	d	u	i	u
V	a	o	c	p	i	n	g	p	o	n	g	e	l	e
L	s	l	m	a	l	y	x	a	n	d	r	i	a	t
R	b	l	g	i	h	l	c	r	i	q	u	e	t	n
U	r	e	e	s	u	m	o	n	g	k	a	h	e	u
G	g	i	e	g	i	a	n	t	o	n	h	o	s	r
B	i	b	a	f	u	t	b	o	l	o	c	w	g	L
Y	e	a	r	u	o	p	x	b	f	n	a	l	p	a
L	s	l	j	e	s	t	e	t	e	n	n	i	S	j
M	o	l	w	y	e	s	g	r	i	m	a	t	E	s
Q	t	h	a	n	b	a	l	l	i	j	l	m	g	a

Busca els noms de diferents esports.

Futbol, Bàsquet, Handbol, Tennis, Waterpolo, Rugbi, Criquet, Voleibol, Pingpong, Hoquei, Pilates, Esquí, Golf, Sumo, Esquaix, Esgrima

NO + PROFES!

ftlt

Esbrina quin professor ha dit cada frase !

1. Juan Jiménez

2. Anna Roset

3. Agustina Clos

4. Jordi Martín

5. Veronica Santamaria

6. Juan Jiménez

- a) Esteu alelats.
- b) Hola??? (quan fa una pregunta, i ningú respon)
- c) (en escoltar passar un cotxe amb la música a tot volum.) A este hombre le debe de gustar la música eh, chunda-chunda-chunda, ahora una variante, chiquipum-chiquipum-chiquipum...
- d) Calleu! Collins!
- e) (abans d'un examen) Sobre la mesa, un boli o dos que no sean ni rojo ni verde, y NADA MÁS!
- f) Això s'ha de saber com l'aigua que respireu.

Solucions: 1c,2b,3d,4f,5a,6e

Ignasi Expósito i Karen Serrano.

QUÈ FAS A L'HORA DEL PATI ?

Mai ens havíem plantejat preguntar a la gent què fa a l'hora del pati. Per això mateix hem entrevistat a alumnes de 1r,2n,3r i 4t d'ESO per saber què fan, on van ...

Tots agraïm aquesta estoneta, per peita que sigui, ja que descansem una estona i no se'ns fan tan pesades les classes i ens alterem menys.

Hi ha hagut propostes a Espanya de treure l'hora del pati perquè diuen que augmentaria el rendiment escolar però nosaltres creiem que és tot el contrari.

Respecte a l'entrevista feta, gairebé tothom opina el mateix, ja que l'estona del pati sempre se'ns fa molt breu, ens agradaria sortir al carrer, no perdre temps amb les taquilles perquè són massa petites, etc.

Però també hi ha opinions molt diverses com, per exemple, on van, que fan, que farien si poguessin sortir a l'hora del pati, què farien si poguessin sortir al carrer, ...

➔ A primer d'ESO, predomina estar per la zona de les pistes, menjant-se un entrepà portat de

casa i parlar amb els amics; és a dir, que res de biblioteca ni d'estudiar a no ser que hi hagi exàmens.

La majoria desitjarien sortir per anar una estona casa o a casa d'amics i que durés una mica més el pati, però sabem que no és possible.

➔ A segon d'ESO prefereixen molt més fer esport a l'hora del pati i estar a les pistes; així que es mengen l'entrepà corrents per poder jugar a futbol o bàsquet amb els amics. I les queixes per les taquilles no són poques precisament. Tots pensen que són massa petites i que estan mal organitzades, i això també ho pensen tots els alumnes d'ESO.

➔ Pel que fa a tercer i quart, tenen els mateixos pensaments sobre què voldrien fer a l'hora del pati: voldrien fer que durés més, poder sortir a l'hora del pati perquè tenir amics de batxillerat que puguin sortir fa una mica d'enveja. Sovint porten l'entrepà de casa però compren xiclets i altres gormanderies al bar i acostumen a passar tota l'hora donant voltes.

Marta Rodríguez i Marta Negre

DIGUES LA TEVA

FEET

HOLANDESOS A L'INSTITUT EL CAIRAT

Del 9 al 13 de novembre van venir d'un poble d' Holanda (Oss), setze holandesos a passar quatre dies a casa d'alguns alumnes de quart d'ESO de l'INS El Cairat.

Va ser una estada bastant curta però emocionant.

Van visitar Montserrat, el Parc Güell, la Sagrada Família, i tots junts varem visitar el barri Gòtic amb la catedral i, per acabar, una estoneta de compres per la plaça Catalunya, el Passeig de Gràcia i el Portal de l'Àngel.

L'última nit, vàrem fer un sopar d'acomiadament tots plegats al Cairat i, després de veure una estona els castellers d'Esparreguera, vam anar a l'Ateneu per passar l'estona.

Va ser una experiència inoblidable, en què vam practicar molt l'anglès i vam aprendre molt sobre altres costums i maneres de viure.

Ara, tenim moltes ganes d'anar a Oss!

Enya Oller

UNA experiència INOBLIDABLE : CAMPUS ÍTACA

Des de fa 7 anys, l'INS El Cairat participa en un projecte anomenat Campus Ítaca s'adreça només als alumnes que finalitzen el tercer curs de l'ESO de tot Catalunya. El projecte es duu a terme durant dues setmanes al mes de juny a la Universitat Autònoma de Barcelona(UAB). Les activitats es fan a la UAB, per tres motius:

- Perquè els alumnes es posin en situació i sàpiguen què suposa ser un estudiant universitari.
- Per disposar de tots els serveis necessaris per dur a terme el projecte.(Laboratoris amb aparells complexos que en els centres no es poden tenir, grans sales d'ordinadors i noves tecnologies...)
- També perquè les persones que atendran a tots aquests alumnes són estudiants que han finalitzat recentment la seva carrera o que els queda poc per finalitzar-la.

Els professors de cada centre escullen el perfil d'alumnes que els demanen des de la universitat, de manera que l'estudi continuï després d'acabar l'ESO. Només hi poden anar quatre nois i quatre noies de cada institut.

La majoria del alumnes de l'INS El Cairat que han participat en aquest campus han quedat molt satisfets.

Aquí hem recollit algunes de les opinions d'aquests alumnes:

Alumnes del curs 2009/2010:

L'Ivan ens dona la seva opinió...

Per a mi, el campus ha estat viure una experiència inoblidable,dues setmanes molt intenses...

Quan vaig arribar el primer dia, tenia una mica de vergonya perquè no coneixia a ningú. Pensava que no faria amistats;en canvi, en vaig fer moltes, perquè t'adones que tens coses en comú amb altres persones i a poc a poc vas tenint confiança.

El millor del campus, per a mi, va ser que ho passàvem bé amb els amics i al mateix temps, vam aprendre moltes coses noves.

El pitjor i el que més em va costar d'assimilar, va ser l'últim dia. En el moment en què els meus pares em van dir que marxàvem, em vaig entristir de cop. No podia evitar pensar que a alguns dels amics que vaig fer no els

veuria més perquè viuen lluny. Durant l'estiu he quedat amb amics que viuen a prop de casa i hem recordat històries que vam viure Campus Ítaca.

Per això recomano que els companys que hi vagin i aprofitin cada instant al campus aprenent i, sobretot, gaudint al màxim!

En David opina que...

El campus Ítaca és una experiència única a la vida; coneixes amics nous amb els quals després pots continuar tenint contacte, et prepares pel que t'espera en un futur, és a dir, si decideixes fer una carrera universitària, et diverteixes i, sobretot, et relaxa abans de les vacances. Al campus passes dues setmanes fent activitats de tot tipus: físiques (natació, bossu, badminton, aquagym...), ciències (veterinària, medicina...), entre d'altres. A part, fas un treball final on exposes tot el que has après. Quan m'ho van oferir, jo no volia anar-hi, però ara penso que si no hi arribo a anar, m'hauria perdut totes aquestes experiències úniques a la vida.

L'Ainhoa ens diu...

Per a mi, el campus ha estat genial, he conegut a gent molt especial amb qui encara tinc amistat.

Vaig sentir-me molt acollida ja que des del primer dia fas amics i et sents entre els teus.

A més, vaig aprendre moltes coses de manera lúdica, vam fer experiments, jocs, proves...

Per això, penso que està molt bé perquè recordes l'experiència i tot el que has après.

En veure les instal·lacions, la veritat és que em van venir ganes d'anar a la universitat. A part, els professors tenien bagatge cultural, va ser una experiència enriquidora que m'agradaria repetir.

En Jesús ens explica la seva experiència!

La veritat és que ha estat una bona experiència anar al Campus Ítaca. He pogut conèixer gent d'altres localitats i instituts i, a més, he après bastantes coses i de forma divertida i original. Per tant, als alumnes que aquest any fan tercer, recomano que acceptin sense dubtar-ho perquè si no ho fan, poden penedir-se'n.

La Marta ens explica que...

Per a mi participar en aquest projecte ha estat meravellós. Una de les coses que he après és a treballar en equip i fer-ho de manera divertida. Aquesta experiència m'ha omplert molt com a persona.

Pots fer amistats amb gent que ni tan sols coneixes.

Quan es va acabar el campus, em vaig adonar que a algunes d'aquelles persones que viuen lluny les trobaria a faltar. De totes maneres, entre tots els alumnes intentem fer petites trobades per veure'ns i explicar-nos experiències! Han sorgit unes amistats que esperem que no s'acabin.

A nivell acadèmic, vaig aprendre molt i, el més important jo crec que és que amb aquest projecte van aconseguir el que es proposaven, animar-me ara que estic apunt d'acabar l'Educació Secundària Obligatòria, a seguir estudiant fins a arribar a la universitat.

Per tant, aquesta experiència no l'oblidaré mai, perquè és única i irreplicable.

L' opinió de l' Andrea és...

Jo crec que el Campus Ítaca és una gran oportunitat per aprendre de forma diferent, fixar-te en el futur que tens per davant i conèixer nois i noies de la teva edat de tota Catalunya.

A la UAB, vam fer diferents activitats: algunes més lúdiques com tallers, altres eren debats sobre temes molt actuals i interessants i, altres, que eren per treballar de forma semblant a com es treballa a la universitat. Vam fer activitats de tot tipus, una de les que més em va agradar, va ser buscar museus per Barcelona amb un mapa juntament amb altres proves. Així vam treballar de forma individual i de forma col·lectiva i amb diferents grups.

A més, tant els monitors com els professors eren gent molt amable i divertida que convertien qualsevol classe en un record divertit i únic.

Per a mi, aquest campus va ser una gran experiència que crec que val la Pena i tornaria a anar-hi sense pensar-m'ho dues vegades

En Cristian pensa el següent:

Em va agradar molt perquè em va ajudar a conèixer persones de molts llocs diferents. També les activitats eren originals i els monitors molt simpàtics. Crec que està molt bé perquè combina la diversió amb l'estudi i les relacions socials.

Marta Rodríguez i Marta Negre

